

ÚJ REND

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

A fehér faj meg nem énekelt hősei

4. rész

William Joyce

Néha szükség lehet arra, hogy egy nemes ügy igaz és életerős bajnoka áruházként jelenjen meg annak a népnek, amelyet az életével szolgál."

Rudolf Hess, 1949

Halálának 46. évfordulóján William Joyce újra él a világ minden nemzeti-szocialista szívében. Ezért helyénvalónak tűnik, hogy az új év kezdetén felidézzük történetét és ékesszóló szavait az olvasók számára, akik nem ismerik egy 20. századi hős minősíthetetlen bátorságát a cím legtisztább értelmében.

William Joyce 1906. április 24-én szüle-

William Joyce

tett New Yorkban, ulsteri apától és angol anyától. Amikor a fiú hároméves volt, a család Észak-Írországra költözött, majd később, tizenéves korában Angliába. Ott besorozták a brit hadseregbe, ahonnan becsülettel leszerelt, majd a Battersea Polytechnic, majd a londoni egyetem Birbeck College fiatal ösztöndíjasa lett, és diplomavizsgáján első osztályú kitüntetést szerzett. Éppen a doktori cím megszerzésén dolgozott, és oktatóként kereste a kenyerét, amikor növekvő politikai tudatossága az egyik korai brit fasiszta szervezethez vonzotta. Joyce ekkor már a húszas éve elején járt, fizikai megjelenése élete végéig változatlan marad. Alacsony termetű, de robusztus, jóképű arca általában az örömteli önuralom kifejezését viselte, míg szája és álla fékezhetetlen akaratot sugallt. Szemében azonban kíváncsiság, intelligencia és kedvesség csillogott. Egy gyönyörű nőt vett feleségül, Margaret Cairns-t, aki osztotta ideológiai meggyőződését, és a második világháború alatti nehéz időszak ellenére mindvégig hűséges maradt hozzá, és még azon túl is.

Joyce a szónok

William Joyce-nak minden jel szerint fotografikus memóriája volt. Más, ilyen adottságokkal rendelkező emberekkel ellentétben azonban csodálatos drámai érzéssel rendelkezett, amely a bőséges információt életre keltette a hallgatóság számára. Egy közeli barátja így emlékezett rá: *Nem vezetett semmiféle aktát, naplót vagy jegyzetet, de szinte mindenről, ami valaha is történt vele, habozás nélkül tudott teljes körűen beszámolni. Éveken át tartó időközönként ugyanazt a beszámolót a legkisebb eltérés nélkül megismételte. Mindig pontosan tudta idézni bármelyik verset, amelyet valaha figyelmesen olvasott, sőt még a sajtó nevezetes darabjait is.*"

Még Joyce modern, nem túl rokonszenves életrajzírója is ezt írja róla: *"Német nyelvtudása mellett elég jól beszélt franciául és volt némi olasz nyelvtudása is. Nemcsak a matematikában volt jártas, de volt érzéke a matematika tanításához is, és sokat olvasott történelemben, filozófiában, teológiában, pszichológiában, elméleti fizikában és kémiában, közgazdaságtanban, jogban, orvostudományban, anatómiában és fiziológiában. Amikor 1936-ban korcsolyázás közben eltörte a kulcscsontját, anatómiai ismereteit felhasználva maga állította be, és megfelelő rögzítéssel tartotta a helyén. "Barátok és ellenségek egyaránt zseninek tartották. William Joyce élő bizonyítéka volt annak, hogy eszménk a fehér faj legjobb elemeit vonzotta.*

Nagy-Britannia iránti szeretetét csak a faj iránti nagyobb szeretete váltotta fel.

Erősen motivált szószólóként és kemény szervezőként gyorsan Oswald Mosley brit fasiszták és nemzetiszocialisták szövetségének vezető alakjává vált. Egy kortársa úgy jellemezte őt, mint *briliáns író, szónokot és a politika képviselőjét, aki több száz gyűlésen beszélt, mindig a legjobb formáját hozta, és mindig a fasizmus vasszellemét mutatta abban, hogy nem hagyta magát megfélemlíteni az erőszakos ellenállással szemben.*" Egy elégedetlen munkáspárti parlamenti képviselő nem volt kevésbé lenyűgözve: *Először 1933-ban találkoztam vele egy nagy és zsúfolt gyűlésen a Paddington Baths-ban. Néhány évvel korábban undorodva hagytam ott a politikai liftet, és mivel nagy hatással volt rám a fasiszta hitvallás, egy barátom arra biztatott, hogy csatlakozzam Mosley szervezetéhez. Megkérdeztem, hogy Mosley mellett kit kell vezetniük, és erre a kérdésemre választ kaptam Joyces gyűlésén. Hallottam mindezeket az embereket, akiket a legnagyobb szónokaink között tartanak számon. Tíz percen belül, amikor ez a 28 éves fiatal ember elfoglalta a pódiumot, tudtam, hogy itt van az ország tucatnyi legjobb szónoka közül az egyik. Az a nagy közönség, amely összegyűlt, hogy meghallgasson egy, a politikai világban teljesen ismeretlen szónokot, és a lelkesedés, amely kialakult, szemet szúrt nekem, és szemet szúrt volna a legtöbb Westminster-hátvédnek is, akikkel korábban a közbefolyást társítottam.*"Joyce kétségtelenül az angol nyelv egyik legmegindítóbb szónoka volt, és összehasonlíthatatlan Winston Churchill gyakran részeges motyogásával. Stílusa azért volt vonzó, mert közvetlen és tömör volt, ahogyan ez az 1936-os beszédrészlet is mutatja: *Ha szereted a hazádat, nemzeti vagy. Ha szereted a népet, szocialista vagy. Légy nemzeti szocialista!* "

Gördülékeny, drámai beszédeit joggal hasonlíthatták volna Dr. Josef Goebbelséhez, és Joyce büszke lett volna erre az összehasonlításra"- írja modern életrajzírója. "Egy szavazatgyűjtő politikussal ellentétben nem hízelgett a hallgatóságának. Szidott, fenyegetett és figyelmeztetett, és kemény munkára, fegyelemre és nemzeti megtisztulásra szólított fel. Azt sürgette, hogy Nagy-Britanniának Hitler barátságát kell ápolnia, és így a kommunista fenyegetés ellen szövetségesnek kell szereznie a kontinens legerősebb nemzetét, ezért egyszerre volt realista katonai kommentátor és szenvedélyes evangélista. "

A brit fasizmus diadala és válsága

1936-ra a Brit Unió a birodalom legdinamikusabb politikai erejévé vált, több tízezer követője volt több száz tömegmegmozduláson, és a demokrácia szociális kudarcai és üres ígéretei miatt kiábrándult britek milliói között a válság idején vad tüzzel terjedt a támogatás. A feketeingesek sikeresen védekeztek marxista el-

lenségeik általában túlerőben lévő és alattomos támadásaival szemben, és Joyce ott volt a harc sűrűjében, bunkóbotokkal és ököllel. Egy majdnem halálos ki-
menetelű összecsapás során egy zsidó egyenes pengével támadt rá, amely mara-
dandó sebhelyet hagyott a jobb arcán. Az ilyen gengszterellenesség ellenére a brit
fasiszták az angol törvényeknek való szigorú engedelmisséget beépítették pro-
gramjukba, mert a civilizáció mellett álltak ki a káosszal szemben. A törvényes-
séghez való igazodásuk és a rohamosztagosok teljesen védekező testtartása ellen-
ére a kormány 1937 újev napján "közrendvédelmi törvényt" hajtott végre. Ez
megtiltotta a "politikai egyenruhák" viselését, megtiltotta az őrzést a gyűléseken,
felhatalmazta a rendőrséget, hogy saját belátása szerint felozlassa a legális tün-
tetéseket, és még azt is megtiltotta, amit a hatóságok "sértő kifejezésnek" (azaz a
zsidókról szóló igazságnak) tartottak. Ahogy Cole írja, a közrendvédelmi tör-
vényjavaslat látszólag *minden politikai szervezetre vonatkozott, de a szándék szer-
int elsősorban a fasisztákat sújtotta.* A valóságban a törvényjavaslat diszkre-
cionális jellegét csak a feketeingesek ellen alkalmazták. Egyetlen kommunistának
vagy parlamenti hakninak sem volt félnivalója a testre szabott törvénytől. Azzal,
hogy nyílt, egyoldalú zsarnoksághoz folyamodott, a demokrácia leleplezte magát,
hogy milyen csaló és képmutató valójában.

Ennek ellenére a kétségbeesett intézkedés katasztrofális hatással volt a brit unióra.
A feketeingesek belátták, hogy az a jogrendszer, amelyet megalakulásuk óta poli-
tikailag fenntartottak, valójában maga tiltotta be őket. Azzal az egyetlen alter-
natívával szembesülve, hogy vagy a föld alá vonulnak, vagy megszűnnek,
megpróbáltak középutat választani. Ennek következtében mozgalmuk széthullott.
A Brit Unió a törvényesség helyreállítására tett költséges és hiábavaló
erőfeszítésekből eredő, egyre növekvő gazdasági nyomás alatt összeomlott, és
William Joyce-t, valamint a szervezeti dolgozók és a személyzet négyötödét fel-
mentette a Mozgalomban betöltött tisztségéből. Lelkiismeretfurdalás nélkül mega-
lakította a Nemzeti Szocialista Ligát. Az egyenruhások természetesen illegálisak
voltak. *Joyce azonban lövészárk-kabátjában és muffjában továbbra is azt a
benyomást keltette, mintha még mindig egyenruhában lenne*"- írja Cole.

A közrendvédelmi törvényjavaslattól való félelmükben a gyülekezeti termék
tulajdonosai nem voltak hajlandók bérbe adni neki a létesítményeiket. A sza-
badtéri gyűlésekhez folyamodva az N.S.L. ugyanolyan fizikai bántalmazásnak volt
kitéve, mint korábban. De mivel nem voltak egyenruhás feketeingesek, akik
megvédték volna a szónokokat, a gyűlések nagyrészt rendbontások voltak, ami
nem volt köszönhető a rendőrségnek, amely jellemzően hagyta, hogy kialakuljon a
csetepaté, és csak akkor avatkozott be, hogy letartóztassa a nemzetiszocialistákat,

amikor azok felülkerekedtek ellenfeleiken. A zsidó rendszer ugyanezt a becstelen taktikát alkalmazta volna harminc-negyven évvel később a White Power tevékenységével szemben Amerikában.

Az N.S.L. központja a Vaux-hall Bridge Road 190. szám alatt volt, nem messze a Victoria pályaudvartól. Joyce azonban nem sokáig élvezhette ezt a helyet. Őt és legközelebbi bajtársait testi sértéssel vádolták meg, amiért megvédték magukat, és egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a Rendszer célja az volt, hogy mindannyiukat rács mögé juttassák. Az egyre rosszabbodó körülmények között az N.S.L.-nek minden erejével azon volt, hogy túléljen. De amit követői pénzben hiányoltak, azt vezetőinek fanatizmusa és ideológiájának ereje bőven pótolta. A 30-as évek végén az anyagi hozzájárulások növekedtek, a követők számával együtt. Az Adolf Hitler elleni háború előestéjén a brit nemzetiszocialisták óriási esélyekkel szemben megállták a helyüket, sőt, még a támogatottságuk is szélesedett. Az N.S.L.-t azonban a történelmi események hamarosan legyőzték.

A "Lord Haw Haw Haw" születése

Egy, a Parlamentben tartózkodó elvtársától kapott telefonhívásból értesült Joyce arról, hogy a rendkívüli hatalomról szóló törvény alapján történő letartóztatása már csak napok kérdése. Nem szegett törvényt. A kormány csupán a háború idejére akarta bezárni a nézetei miatt. Néhány N.S.L. elvtárs rögtönzött gyűlésén a tagok megszavazták, hogy Joyce-nak a szervezet pénzeszközeit adják át a szökéséhez. Másnap Margarettel együtt megérkezett a megtévesztően nyugodt Berlinbe huszonnégy órával a nemzetiszocialista Németországnak szóló brit hadüzenet előtt.

Mivel nem voltak igazi személyes kapcsolataik egy idegen országban, és anyagi helyzetük egyre fogyatkozott, helyzetük reménytelennek tűnt, egészen addig, amíg egy héttel érkezésük után William-et felvették rádióadónak, hogy az egész angol nyelvű világban sugározzon. A német hatóságok számára akkoriban gyakorlatilag teljesen ismeretlen volt, de le voltak nyűgözve ékesszólása és jól megírt szövegei lenyűgözték őket. Nem sokkal a háború után. "Lord Haw Haw Haw" (a londoni propaganda információs minisztérium által neki tulajdonított becsmérő elnevezés) a nemzetközi rádiózás egyik vezető hírességévé vált. A B.B.C. titkos tanulmánya a kormány számára kimutatta, hogy Joyce-nak 1941-re csak Nagy-Britanniában 24 millió hallgatója volt. A bizalmas jelentés a következőket állapította meg: *Az az érzés erősödik, hogy sok megjegyzése igaz.* Kétségtelen, hogy Joyce igazmondó

megjegyzései nagy szerepet játszottak abban, hogy a közvélemény figyelmét a zsidókra irányították, különösen ami a két fehér nemzet közötti értelmetlen háborúért való felelősségüket illeti. Valóban, a közvélemény zsidóellenessége, különösen a gyári munkások körében, tovább fokozódott az ellenségeskedések alatt (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Ausztrália, 1990, 233. oldal).

Joyce hat éven át azt mondta nekik, hogy a fehér faj faji öngyilkosságot követ el a háborúban, és hogy a nemzetiszocializmus az egyetlen koncepció, amely képes megmenteni civilizációjukat a katasztrófától. A nemzetiszocializmusnak, *Bárki is használja először a kifejezést vagy érezze először a szellemét, vagy a talajból és a népből kell fakadnia, vagy egyáltalán nem. Nem átmeneti sérelmekből fakad, hanem a nép forradalmi vágyakozásából, hogy levethesse a durva, hitvány, demokratikus materializmus láncait anélkül, hogy a marxista materializmus bilincseit fel kellene vennie, ami azonos lenne a levetett láncokkal. Az ügy érinti saját brit népünket, amelyet nem lehet eltiltani attól, hogy osztozzon a lázadás szellemében, amely nem korlátozódik egyetlen nemzetre sem. Ezért a német vezérnek a nemzetközi zsidó pénzvilág és annak másik énje - a nemzetközi zsidó kommunizmus - elleni gáláns teljesítménye iránti igaz tisztelettel szívesen mondom: Heil Hitler!"*

Őszintén elmondta, hogy miért hagyta el Angliát a háború előestéjén: *Ha egy angol nem tud a saját utcáin harcolni a nemzetközi pénzvilág uralma ellen, akkor jobb lenne, ha máshová menne, és minden eszközzel akadályozná kormányának győzelmét. Mert egy ilyen kormány győzelme örök vereséget jelentene fájának. Az angoloknak meg kellene kapniuk az esélyt, amelyet oly sokáig megtagadtak tőlük, hogy zsenialitásukat és jellemüket annak az új világnak az építésében használják fel, amelyhez Adolf Hitler megmutatta az utat. Ezekben a napokban talán merész dolog akár reményt, akár hitet kifejezni. Mégis, annyit megkockáztatok, hogy remélem és hiszem, hogy amikor a háború lángjain már túljutottunk, Anglia egyszerű emberei újra megismerik lelküket, és a nemzetiszocializmusban keresik majd, hogy német vérű testvéreikkel barátságban haladjanak előre az emberi haladás útján. Hogy ez a remény és ez a hit ne bizonyuljon hiábavalónak, arra számomra két biztosíték elegendő, Adolf Hitler nagysága és a Nagyobb Dicsőség vagy a Mindenható Isten."*

1945 májusában Joyce-t, akinek reményei, de nem hite szertefoszlott, fegyvertelenül és ellenállást nem tanúsítva lőtte le a megszálló brit hadsereg egyik zsidó tagja. Fájdalmasan megsebesülve fogságba ejtették Margarettel együtt, és Londonba

vitték, ahol hazaárulásért állt bíróság elé. Az ellene felhozott vád rendkívül gyenge volt, már csak azért is, mert nem is volt brit állampolgár, és egyetlen angol bíróságnak sem volt joga - ezt minden ügyvéd tudta - bíróság elé állítani. Ráadásul a kormány által a Harmadik Birodalomból sugárzott több száz adásának átiratában a vád egyetlen szót sem talált a brit nép ellen. Gyűlölete kizárólag olyan közszereplők ellen irányult, mint Winston Churchill, *„a világ első tiszteletreméltó zsidója.”*

Az ő legszebb órája

A bíróság előtt tett rövid nyilatkozatában Joyce nem kért bocsánatot tetteiért, nem mutatott sajnálkozást, hogy szimpátiát ébresszen, és nem hátrált meg a felelőssége előtt: *„Én, William Joyce, elhagytam Angliát, mert nem akartam a zsidóságért harcolni Adolf Hitler és a nemzetiszocializmus ellen. Azért hagytam el Angliát, mert úgy gondoltam, hogy a fennálló viszonyokat megőrző győzelem nagyobb kárt okozna Nagy-Britanniának, mint a vereség.”* Tekintettel arra az időre és körülményekre, amikor ezek a szavak elhangzottak, aláhúzza az ember állhatatos bátorságát és izgalmas dacát.

Nem sokkal a tárgyalás után az ügyész bizalmasan aggódott a vezető asszisztensének: *„Van esélyünk?”* Morgan így válaszolt: *„Nem, nem hiszem, hogy van - hacsak a bíró nem hajlandó új törvényt alkotni.”* Cole így számolt be: *„Aznap este egyesek állítólag 6-4-es oddsot kínáltak arra, hogy Joyce-t felmentik.”* De nem csak jogi erők dolgoztak William Joyce ellen. Védőügyvédjeit gyilkossággal fenyegették meg, és a *Daily Telegraph* szerkesztője ezt az elképesztő kijelentést tette, amely a Joyce-per lényegére tapintott: *„Az ügy jogtörténelmet fog írni, mivel először állapít meg bizonyos feltételeket, amelyek mellett egy idegent hazaárulásért el lehet ítélni.”* Ezek a "bizonyos feltételek" mindenkire vonatkoztak, aki elég bátor volt ahhoz, hogy elmondja az igazságot a zsidókról.

Hogy mi várhatott a tónusú nemzetiszocialistára, azt egy brit bajtárs, John Amery sorsa jelezte. Egy nyolc percig tartó tárgyaláson halálra ítélték, ami még Joe Sztálin akasztóbíráit is lenyűgözte volna. Ahogy még mai életrajzírója is írja Joyce bírósági napjáról: *„A per feszültsége messze a tárgyalótermen túl is érezhető volt, mert - mint arra bárki emlékszik, aki akkoriban Londonban járt - a közvéleményt nyugtalanította a brit igazságszolgáltatás, de nem attól való félelem, hogy az embert igazságtalanul ítélik el, hanem az aggodalom, hogy esetleg kiderül, hogy nem szegte meg a törvényt, és akkor megfosztják őket a bosszútól.”*

Amikor eljött az elkerülhetetlen, azt írta a külön börtönben raboskodó feleségének: *"Nos, én mindent megtettem, amit tudtam öreg főnököm (Dr. Goebbels) mellett. Ahogy visszatekintek erre az egész időszakra (a perre), látom, hogy a Brit igazságszolgáltatás történetének legdurvább átverésének tárgya vagyok. Nos, legyen, annál büszkébb vagyok. Halálomban is, mint ebben az életben, szembeállok a zsidókkal, akik ezt a legutóbbi háborút okozták. És szembeállok a Sötétség hatalmával, amit ők képviselnek. Legyen Britannia újra nagyszerű. És a Nyugatot fenyegető legnagyobb veszély órájában emelkedjék ki a porból a Hakenkreuz zászlaja, megkoronázva a történelmi szavakkal: Ihr habt doch gesiegt!"*(Végül is győztetek!," az 1923. november 9-i müncheni puccsban elesett elvtársak jelmondata). *Büszke vagyok arra, hogy meghalhattam az eszmémért, és sajnálom Nagy-Britannia fiait, akik úgy haltak meg, hogy nem tudták, miért."*

Halál és átlényegülés

Egy barátja felidézte Joyce személyes állapotát a vége felé. *"Az utolsó napjaiban, bár tökéletesen egészséges volt, tényleges teste átszellemültnek tűnt, és anélkül, amit sápadtságnak neveznénk, a teste kvázi áttetszőnek tűnt. A vele való együttlét a belső béke érzését adta, mintha egy csendes templomban lett volna."*

Margaretnek írt utolsó levele férfias önuralmát tükrözte: *"Ma este végleg össze akarom állítani a gondolataimat. A béke légköre erősen hat rám, és tudom, hogy minden készen áll erre az átmenetre. Napról napra szebb vagy. És ez nagy dicséret a mostani megterhelés alatt. De, ahogy mindig is mondtam, a tenyésztés árulkodik. És ez a jövőben is így lesz, bármennyire is romlott a világ jelenleg. Ahogy egyre közelebb kerülök a Túlvilág pereméhez, úgy növekszik a végső győzelembe vetett bizalmam. Hogy hogyan fogjuk elérni, azt nem tudom. De sohasem éreztem kevésbé hajlamosnak magam a pesszimizmusra, bár Európának és ennek az országnak valószínűleg szörnyen szenvednie kell, mielőtt eszméink igazolódna, örömmel és büszkén adom a példát, amit régi főnököm követel. Wir haben doch gesiegt! Üdvözöllek téged, Freja, mint örök szerelmed, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! A te akaratod."*

1946. január 3-án reggel kivégezték William Joyce-t.

Minden idézet és forrásanyag a *Lord Haw Haw és William Joyce, The Full Story* című könyvből származik, írta John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLÄNDER- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**

Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásként.

Kértem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában történő hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére
(www.mourningbeancient.com/
truth.htm) koncentrációk. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút alánemzése. Az ember információt keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kulcsnak kell. Kicsit olyan orvós, mumba régebb lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felidézni hozzá. Ismét az internetek.

 the NEW ORDER
Number 176 (2021) Founded 1978 April 26, 2022 (12)

The Fight Goes On !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven
Könyvek százai sok nyelven
Webhelyek százai sok nyelven

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Reichlich Klumler

Translated from the 3rd Reich Original

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy

English / German / British / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / British - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!